

KUNST >

Kunststyrelsen

EVALUERING AF TEATRET MASKEN

Udarbejdet af
egnsteaterkonsulenterne Kirsten Dahl & Carsten Wittrock

Forord

Denne evaluering af Teatret Masken finder sted på baggrund af egnsteaterbekendtgørelsen nr. 1404 af 7. december 2007 og er udarbejdet i forbindelse med udløbet af teatrets egnsteaterkontrakt.

Evalueringen er udarbejdet på baggrund af forestillingsbesøg, teatrets selvevaluering, Guldborgsund Kommunes besvarelse af evalueringsspørgsmål og samtaler med teatret (23.2.2010 og 8.4.2010) og samtale med Guldborgsund Kommune (23.2.2010).

Formålet med evalueringen er at belyse teatrets aktuelle situation og dets udviklingsperspektiver. Evalueringen tager stilling til teatret i dets helhed. Særlig vægt har en analyse og vurdering af den kunstneriske kvalitet i teatrets repertoire, belyst via det samlede repertoire i aftaleperioden og to udvalgte forestillinger. Teatrets lokale synlighed og forankring og dets position nationalt og internationalt evalueres og sættes i relation til teatrets visioner og egnsteaterkontraktlige forpligtigelser. Evalueringen forholder sig ligeledes til teatrets organisatoriske forhold og til teatrets økonomi.

Tanken er at teatret og kommunen skal kunne bruge evalueringen i forbindelse med genforhandlingen af teatrets egnsteateraftale.

Evalueringen bygger på Ønskekvistmodellen, den model for vurdering af kunstnerisk kvalitet i de optrædende kunstarter teater, musik og dans, der er udviklet af Jørn Langsted, Karen Hannah og Charlotte Rørdam Larsen, og som egnsteaterkonsulenterne i dialog med Kommunernes Landsforening og teaterbranchens organisationer, BørneTeaterSammenslutningen (BTS) og Foreningen Af Små Teatre (FAST), er blevet enige om skal være det metodiske grundlag for egnsteaterevalueringerne.

Via tre vektorer, Villen (Engagement), Kunnen (Evner) og Skullen (Nødvendighed), tilbyder Ønskekvistmodellen en enkel model for hvordan man på struktureret vis kan diskutere kvaliteten i performativ kunst.

Evalueringen forholder sig til teatrets samlede repertoire i 2007-2010. Der er tale om to egenproduktioner og fem til seks gæstespil pr. sæson. Følgende to egenproduktioner fra indeværende sæson er udvalgt til nærmere analyse: *Godmorgen Sol* og *En klovns ansigt*.

Til sammenligning og perspektivering inddrages i mindre grad teatrets øvrige egenproduktioner fra tidligere sæsoner.

Kirsten Dahl og Carsten Wittrock
April 2010

Indhold

Teatret Masken.....	4
Præsentation af Teatret Masken	4
Egnsteateraftalen	4
Teatrets kunstneriske profil og visioner	5
Teatret Masken i en egnsteaterkontekst	7
Repertoire	7
Karakteristik	7
Analyse af to egenproduktioner	9
<i>Godmorgen Sol</i>	10
<i>En klovns ansigt</i>	12
Analyse af det samlede repertoire	14
Markedsføring og kommunikation	15
Bestyrelse, økonomi og regnskab.....	15
Teatret Masken i en kommunal, regional og national kontekst.....	16
Sammenfattende analyse af Teatret Masken	18
Teatret Masken som kulturinstitution	18
Opfyldelse af gældende egnsteateraftale.....	19
Udfordringer og udviklingspotentialer	19

Teatret Masken

Præsentation af Teatret Masken

Teatret Masken har siden 1980 haft status som egnsteater i Nykøbing Falster Kommune og nu efter kommunesammenlægningen i Guldborgsund Kommune. Teatret har sit udspring af det lokale amatørteatermiljø og ledes i dag af en trepersoners kollektiv ledelse, administrator Hannah Karina Mikkelsen, produktionsleder/tekniker Nils Kragh og kostumier/scenograf Inger Mikkelsen. Teatret har tilknyttet et dramaturgiat som dels er opsøgende i forhold til repertoire og dels fungerer som sparringspartner for ledelsen i repertoire spørgsmål. I dramaturgiatet sidder instruktør Solveig Weinkouff, dramatiker Jesper B. Karlsen, regnskabsmedarbejder Sune Skaftø, tidligere administrator Bodil Vigsø, skuespiller Phillippe Christiansen, administrator Hannah Karina Mikkelsen og kostumier/scenograf Inger Mikkelsen. Dramaturgiatets medlemmer sidder ikke et bestemt antal år, men udskiftes løbende.

Teatret er i 2007 flyttet til nye lokaler i *Kulturforlyngningen*, Voldgade 1, i Nykøbing Falster, hvor det råder over egen fleksibel sal, foyer (til deling), værksteder, lager og administrationslokaler. *Kulturforlyngningen* huser ud over Teatret Masken: Studenterhuset, Folkeuniversitetet, en lokal multimedieklub og amatørteatret Sprøjtehuset m.fl.

Teatret Masken har i mange år haft størstedelen af teatrets aktiviteter rettet mod lokalområdet, og har i mindre grad turneret med deres forestillinger. Specielt de store egnsspil frem til 2007 har været med til at sikre teatrets solide lokale forankring i Nykøbing Falster.

Teatret markerer sig som teaterproducent, kulturarrangør og kulturformidler. Dette viser sig gennem aktiviteter der spænder langt bredere end teater bl.a. indenfor musik og litteratur. Teatret producerer typisk to forestillinger om året og har ydermere de sidste to år produceret en Julecabaret.

Teatret Masken modtager årligt et egnsteatertilskud på lidt over fire millioner kroner.

Egnsteateraftalen

Teatret er organiseret som en selvejende institution. Institutionens faste heltidsansatte personale udgør institutionens styrelse og ledelse. Teatrets nuværende kontrakt med Guldborgsund Kommune løber frem til 31. december 2011.

Ifølge kontrakten er det Teatret Maskens overordnede mål "gennem det professionelle teaters virkemåder at skabe teateroplevelser for borgere i Kulturregionens område og lade dem opleve værdien ved at have et producerende professionelt teater som kulturtilbud i deres nærømråde". Teatrets primære målsætning er "i overensstemmelse med formålet at producere teater af høj kunstnerisk kvalitet for børn, unge og voksne" og sekundært "at arrangere gæstespil, afholde festivaler, arrangere egnsspil, undervise, udøve dramapædagogisk virksomhed, samarbejde med amatører og tage andre teatermæssige initiativer i forhold til publikum, institutioner, foreninger, organisationer og virksomheder".

Som målsætning for aftaleperioden, er teatret ifølge kontrakten hvad angår teaterproduktion forpligtet på følgende:

- "Produktion af oftest to nye forestillinger/projekter om året, dog altid mindst en, som kan være en større eksperimenterende forestilling/projekt, samt kunst-

nerisk og økonomisk relevante genopsætninger af teatrets seneste produktioner."

- Salg og opførelse af teatrets forestillinger, stationært og i forbindelse med turnévirksomhed i Danmark og i udlandet.
- Realisering af co-produktioner med andre egnsteatre.

Herudover står der i kontrakten for 2008-2011:

- At Teatret Masken i den kommende kontraktperiode forventer at producere et egnsspilsprojekt i 2010, og at dette vil kræve tilførsel af yderligere tilskud fra statslige og private fonde.
- At Teatret Masken vil bibeholde en tekniker-elevplads og derved "vil kunne påtage sig flere opgaver og dermed få et øget aktivitetsniveau".
- At teatret som mål har at fortsætte eller igangsætte følgende andre aktiviteter: litterære/musikalske caféer, oplæsninger og konferenciervirksomhed, støtte områdets amatørteater, undervisning og dramapædagogisk virksomhed, gæstespil af andre teatre på Maskens scene, deltagelse på forskellige fronter i egnens øvrige kulturliv, samt deltagelse i kurser, videreuddannelse og seminarer.

Teatrets kunstneriske profil og visioner

Teatret Maskens overordnede vision er, som ledelsen udtrykker det i deres selvevaluering:

At skabe godt kvalitetsteater og give publikum teater med et indhold, hvor man kan spejle sig i handlingerne og hvor historien giver stof til eftertanke.¹

Teatret vil markere sig med forestillinger "som rører og berører en" og som gør at man "går ud derfra og bliver eftertænksom".

Fremadrettet ønsker Teatret Masken med hensyn til egenproduktionerne for unge og voksne at skærpe teatrets kunstneriske profil under overskriften: *Klassikere der udspiller sig i dagens Danmark*, eller *Klassikere i et moderne samfund*. Som eksempel nævner teatret næste års produktion for publikum fra 14 år og opefter *Åh, Romeo – en moderne Romeo og Julie historie*, som er en dramatisering af Merete Pryds Helles roman: *Oh, Romeo*.

Hvad angår egenproduktionerne for børn, betoner teatret at:

For os er det vigtigt at give børnene en totaloplevelse, som starter allerede med plakaten og så selve turen til et rigtigt teater.²

I evalueringssamtalen forklarer teatrets ledelsesteam, at de hvad børneteaterproduktionerne angår, vil fortsætte med at sætte forestillinger op som bygger på nordiske fortællinger og sagn, gerne i form af nyskrevne dansk dramatik. De uddyber at de med 'den gode historie' forstår:

¹ Teatrets selvevaluering, s.2

² Teatrets selvevaluering, s.2

*En historie, hvor hovedpersonen går gennem en udvikling og kommer ud på den anden side styrket.*³

Og de fortæller at de med disse udviklingshistorier gerne vil "give børnene tro, håb og kærlighed" og "fortælle børnene, at livet er valg og fravalg, og at det har konsekvenser".

I Teatret Maskens drifts- og udviklingsaftale for 2008-2011 fremgår det at teatret har en vision om årligt at kunne producere tre forestillinger af høj kunstnerisk kvalitet: en for børn, en for unge og en for voksne. At ordet, fx i form af klassisk dramatik eller nyskrevet på bestilling hos danske eller udenlandske dramatikere, "fortsat vil have stor bevågenhed". Og at teatret herudover i arbejdet med at videreudvikle sin profil vil fokusere på "billedet, i form af scenografi og kostumer skabt af skiftende gæstescenografer med stor håndværksmæssig kunnen samt lys/lyd/musik".

Teatret har en klar ambition om at co-producere i fremtiden og formulerer dette ønske som muligheden for at spille forestillingerne i en længere periode end pt. Co-produktioner vil også åbne op for at der bliver økonomi til at løfte forestillinger i et større format, her tænkes på flere medvirkende. Teatret vil også gerne kunne fast tilknytte en dramapædagog. Begge ønsker forudsætter øget økonomi.

Teatret Masken ønsker at skabe aktivitet på teatret der spreder sig ud til andre genrer end teater. Dette gøres ved om aftenen for de voksne og unge at afholde aften- og natcafearrangementer, hvor der er rig mulighed for at opleve musik, oplæsning og underholdning. Og ved i dagtimerne at tilbyde børn og voksne forskellige, ofte deltagerbaserede, aktiviteter. Ved fx at afholde klovneundervisning (09/10), arrangere workshops i Stuntshow for børn (08/09), tilbyde nattevandring i byen med spøgelseshistorier i festugen (08/09) og afholde familiekoncert (06/07). Fædre tager til Stuntshow med deres børn. Voksne og unge bliver inviteret til åbne prøver. Teatret Masken afholder ledercafearrangementer, hvor publikum først møder kunstnerne bag en forestilling og bagefter ser stykket. Og teatret arrangerer i samarbejde med de andre aktører i *Kulturforsyningen* 'begivenhedspakker'. 'Pakker' hvor publikum på den samme aften fx hører et foredrag, ser en forestilling og lytter til musik fra et live-band.

Der er tale om en alsidig buket af tilbud som er med til at skabe opmærksomhed og interesse omkring teatret. En række arrangementer som – ved at supplere eller handle om teater – er med til at trække andre end kernepublikummet til de forestillinger teatret spiller. Arrangementer som giver kendere af teatret lyst til også at prøve at se nogle af de forestillinger i repertoiret som de måske tidligere fravalgte, ikke havde øje for eller ikke vovede fordi de så for anderledes eller ukendte ud. Arrangementer som åbner op og er med til at skabe synlighed omkring teatret, qua det at folk tager en brochure med hjem, og taler med hinanden og med andre om det de har oplevet.

Hagen eller risikoen ved åbningen og de tværgående samarbejder i huset, er at det for publikum kan være vanskeligt at skelne mellem hvad der er Teatret Maskens egenproduktioner og hvad der er de andre aktører i husets produktioner, og ligeledes at skelne mellem hvad der er Maskens egenproduktioner og hvad der er teatrets gæstespil. At der foregår meget i samme hus, og at Teatret Masken tilbyder så mange forskellige slags aktiviteter, kan sløre eller gøre det vanskeligere for publikum at fastholde et klart fokus på hvad den kunstneriske profil i Teatret Maskens egne professionelle forestillinger er.

³ Inger Mikkelsen i evalueringssamtalen 23.2.2010

Teatret Masken i en egnsteaterkontekst

Blandt Danmarks pt. 34 egnsteatre er Teatret Masken et teater:

- som har en lang historie, og som i egnsteaterordningens første år markerede sig som et teater med en solid forankring, i kraft af produktionen af store egns-spil.
- der kontinuerligt producerer forestillinger, såvel til børn som til voksne. Forestillinger der næsten altid er baseret på ny dansk dramatik.
- som har et kollektivt ledelsesteam bestående af tre personer der dækker flere forskellige kompetenceområder (administration, pr, kostumedesign, scenografi, teknik og produktionsledelse).
- som ligger i en kommune, som ved kommunesammenlægningen samlede 6 kommuner med et befolkningstal på over 63.000 indbyggere til én kommune, hvilket øger udfordringen for teatret i forhold til at gøre sig synlig, samtidig med at det giver gode betingelser for lokal aktivitet og opbakning.

Repertoire

Karakteristik

Teatret Maskens repertoire består af egenproducerede professionelle forestillinger, fordelt på forestillinger for børn, forestillinger for unge og voksne, en række musikalske og litterære arrangementer af mere uforpligtende show- og underholdningsmæssig karakter, og et blandet udvalg af gæsteoptrædende forestillinger fordelt på forestillinger for børn, for unge og for voksne.

Egenproduktionerne

Egenproduktionerne har i aftaleperioden bestået af én nyproduceret forestilling for børnegruppen i alderen fem til ti år og én nyproduceret forestilling for unge og voksne pr. sæson. Hertil kommer overførte egenproduktioner fra tidligere sæsoner. Se tabel 1 nedenfor.

	06/07	07/08	08/09	09/10
For børn i aldersgruppen 5-10 år	<i>Franskbrøddrengen og rugbrødspigen</i>	<i>Langt ude i skoven</i>	<i>Mig og Harry</i>	<i>Godmorgen Sol</i> (produceret af Apollo Teater)
For unge og voksne	<i>Dronningernes by – et byspil</i> <small>Overført fra tidligere sæsoner. <i>Marie – en lidenskabelig historie om Maria Grubbe</i></small>	<i>Alle går rundt og forelsker sig</i> <small>Overført fra tidligere sæsoner. <i>Marie – en lidenskabelig historie om Maria Grubbe</i></small>	<i>En farlig mand</i>	<i>En klovns ansigt – eller Scaramouche Jones</i> <small>Overført fra 08/09: <i>En farlig mand</i></small>

Tabel 1

Nils Kragh og Inger Mikkelsen er altid med på Teatret Maskens egenproduktioner som en del af det kunstneriske team. Niels Krag er fast på teknikken, mens Inger Mikkelsen står anført som kostumier, selvom hun oftest udfører design andre har skabt.

Med hensyn til tekst, instruktion og scenografi, hyrer teatret oftest folk udefra. Nogle personer går igen i flere forestillinger. På dramatikersiden har Jesper B. Karlsen i tidens løb været brugt en del som tekstforfatter og dramaturg. Af andre kan nævnes: Lærke Sanderhoff, som er uddannet fra Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater. Jens Blendstrup, som udover at være forfatter og manden bag flere radiospil, har gået på Dramatikervæksthuset, som særligt fokuserer på det at skrive dramatik for børn og unge. Og Thomas Markmann, som både har gået på Dramatikervæksthuset og på Dramatikeruddannelsen ved Aarhus Teater. Solveig Weinkouff en meget anvendt instruktør på teatret. Andre instruktører har dog også været inde i billedet. Fx Steen Haakon Hansen, Kristian Holm Joensen og Nina Larissa Basset. Hvad angår scenografer tæller forestillingerne navne som fx Carsten Burke Kristensen, Sissel Romme Christensen og Lisbeth Burian. Og på skuespillersiden var Henriette Rosenbeck fastansat på teatret indtil 2002. Herudover har skuespillere som Søren Frank, Stine Holm Joensen, Søren Thomsen og Hans Henrik Clemensen gennem tiden figureret på rollelisten til flere af teatrets forestillinger.

Som noget centralt nævner teatret at de, når de sammensætter et produktionshold, altid sørger for at have mindst én med på holdet som har været med på en tidligere forestilling. Derved skabes der, ifølge Teatret Masken, de bedste betingelser for et stærkt og homogent produktionshold. Et hold som har lyst til og evnerne for at samarbejde og skabe en forestilling sammen.

Teatret Maskens egenproduktioner tager altid afsæt i en på forhånd skreven tekst.⁴ Gerne en nyskreven tekst.

Hvad forestillingerne for de unge og voksne angår, satser teatret på nydramatiseringer af klassikere. Mens de for børnepublikummet foretrækker at vælge nyskreven dansk dramatik, der fortæller en moralsk opbyggelig historie. En historie hvor stykkets hovedperson via en række udfordringer og bedrifter gennemgår en udvikling som modner ham eller hende personligt. En udvikling som også har en positiv betydning og virkning på den kontekst hovedpersonen er placeret i.

Gæstespillene

Gæstespillene fordeler sig på forestillinger for børn, forestillinger målrettet unge, og voksenforestillinger.

Voksenteatergæstespillene, som kun spiller en enkelt aften, dækker en bred vifte af genrer og udtryksformer. På plakaten er både fortælleteater, ordløse poetiske komedier, nyfortolkede klassikere, performance, revy, stand-up m.m. Forestillingerne spænder i udtryksform fra det folkeligt brede til det mere 'smalle', i betydningen eksperimenterende, traditionsbrydende og anderledes.

I aftaleperiodens to første sæsoner var der gæstespil for børn i repertoiret. Der var tale om forestillinger hentet fra det professionelle, opsøgende og turnerende danske børneteatermiljø. I de to sidste sæsoner er der ingen gæstespil for børn på repertoiret. I stedet valgte teatret at arrangere og afholde de tidligere nævnte klovneundervisninger og stuntshows.

I hele aftaleperioden har der også været en række forestillinger på repertoiret produceret specielt for unge. Dog markerer sæson 09/10 sig ved kun at have én decideret ungdomsforestilling udefra på tapetet⁶, hvor de foregående tre sæsoner hver talte to-tre

⁴ Undtagelsesvis blev forestillingen *Franskbrødsdrengen og rugbrødspigen* til i en såkaldt devisingproces, en kollektiv skabelsesproces mellem de medvirkende på produktionen.

⁶ *Den Røde Pimpernel* af egensteatret Teater Vestvolden, som spiller for børn fra ni år og opefter.

ungdomsforestillinger fra det professionelle, opsøgende og turnerende danske børne- og ungdomsteatermiljø. At der ikke er sådanne deciderede ungdomsforestillinger på repertoiret i sæson 09/10 betyder ikke at der ikke er forestillinger på teatrets repertoire som taler til og bliver set af de unge. Indtil flere voksenforestillinger er blevet vel besøgt og modtaget af de unge. Fx gæstespil som Jens Andersens *One Man Show* og navnlig Neander Theaters *Creature* og Svalegangens *Kunst* trak mange unge til huse.

Udover de to typer af professionelle primærproduktioner, står Teatret Masken også bag en række sekundære forestillinger og arrangementer. For de voksne har Teatret Masken i de sidste to sæsoner budt på en Julecabaret. Hertil kommer som noget gennemgående Aften- og Natcaféer, kaffesaloner, lyrikoplæsning og mød-forfatteren-arrangementer, mens børn og voksne sammen er blevet tilbudt klovneundervisning, stuntshow m.m., og endeligt skabte teatret i sæson 06/07 et stort egnsspil, *Dronningernes by*.

Som helhed betragtet, når både primære og sekundære produktioner medtages, er antallet af forskellige forestillinger for såvel børnegruppen som for ungdomsgruppen (når vi taler om deciderede ungdomsforestillinger) blevet reduceret i aftaleperioden. Mens fortællearrangementer, stand-up, onemanshows, aftencafeaftner og kabaretter synes at fylde mere i udbuddet.

Analyse af to egenproduktioner

Teatret Maskens sæson 2009/2010 er en atypisk sæson hvad angår de to egenproduktioner *Godmorgen Sol* og *En klovns ansigt*.

For det første, er *Godmorgen Sol* ikke skabt af Teatret Masken selv. Forestillingen er købt af Apollo Teater til at spille på Teatret Masken i efteråret 2009 som teatrets egenproduktion, og den blev annonceret som en forestilling der blev præsenteret i samarbejde med Apollo Teater. Ifølge Teatret Masken, var det et valg teatrets ledelse måtte træffe fordi de, da de skulle planlægge sæsonen "ikke anede hvad vi havde af penge". Teatret havde i forvejen tænkt at de gerne ville spille en Halfdan Rasmussen forestilling, og de havde haft akkurat Apollo Teaters opsætning i tankerne som en ekstraforestilling i deres repertoire, også "fordi den er så lille". Så da teatret, grundet økonomisk usikkerhed, måtte udsætte *Unna og rejsen til Havets Mor* fra 2001, som de havde planlagt skulle sættes op i en nybearbejdet version og med en hel ny besætning i 09/10-repertoiret, var det oplagt at vælge *Godmorgen Sol* som årets børneforestilling.

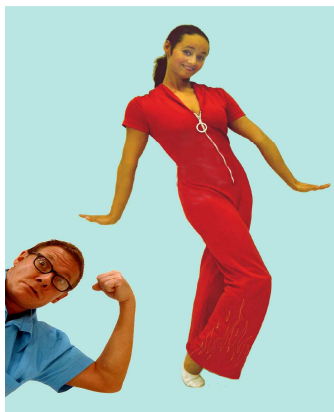
For det andet, er *En klovns ansigt* blevet til fordi Hans Henrik Clemensen henvendte sig til teatret med en tekst han brændte for at spille. Ledelsen fandt manuskriptet egnet og takkede ja til at sætte det op. Også denne opsætning nævner ledelsen at de have tænkt som en ekstraforestilling i deres repertoire.

Udvalgt til nærmere analyse er dermed to forestillinger som egentlig var tænkt som små ekstraforestillinger. For at nuancere billedet af hvordan forestillingerne for såvel børnepublikummet som for ungdoms- og voksenpublikummet i aftaleperioden adskiller sig fra hinanden, både med hensyn til indhold, form og kunstnerisk kvalitet, skrives andre af teatrets produktioner undervejs ind i de to analyser.

Godmorgen Sol

Fakta

Tekst: af holdet frit efter Halfdan Rasmussens rim, remser og tosserier. Instruktion og koreografi: Kamilla Wargo Brekling. Scenograf: Peter Holmgård. Lyddesign/komponist: Casper Ludvigsen. Dramaturgiske konsulenter: Karina D. Lund og Sara Topsøe-Jensen. Medvirkende: Helena Hertz Melkjorsen (danser/performer) og Niels Jørgensen (skuespiller). Aldersgruppe: fem til tiårige. Varighed: ca. 45 min. Premiere 28. november 2009. Spilleperiode: fra 1/12 til 18/12 2009. Set: 11. december 2009 på Teatret Masken.

Godmorgen Sol. På billedet: Helena Hertz Melkjorsen og Niels Jørgensen.
Fotograf: Apollo Teater

Godmorgen Sol, der som nævnt er produceret af Apollo Teater, er en forestilling i turneformat som har spillet stationært på Teatret Masken en kort periode i efteråret 2009. De to skuespillere havde tidligere (i sæson 06/07) gæstet Teatret Masken med forestillingen *All You Need*.⁷

Godmorgen Sol blev i spilleperioden på Teatret Masken kort omtalt i den lokale avis, Lolland Falster Folketidende, hvor den også blev anmeldt af K.E. Watz som "en herlig børneforestilling" med "levende, underfundig, boblende humor og sød poesi". De landsdækkende dagblade hverken foromtalt eller anmeldte forestillingen mens den spillede på Teatret Masken. Men da forestillingen i 2003 spillede i Comedievognens regi udløste den 6 stjerner i Berlingske Tidende hos Lotte Bichel, der under overskriftlinjerne "Suverænt udvalg af Halfdan Rasmussens tosserier i sublim udførelse", priste forestillingen med ordene: "Så præcis, underfundig og konstant overrumplende er den meddigtende iscenesættelse med stramt og struttende spil af skuespilleren Niels Jørgensen (bare hans muffedissemænd!) og danseren Helena Hertz Melkjorsen".

Villen:

Godmorgen Sol er på det idemæssige plan en ambitiøs forestilling. En forestilling som – med Frøken Tø og Snemand Frost som de to gennemgående figurer – sætter sig for at omsætte en buket af Halfdan Rasmussens rim og remser til et scenisk sprog som kalejdoskopisk kombinerer den folkekære poets fabulerende 'ordtossierer' med 'klovneristiske' figuroptrin og mere abstrakte og performanceorienterede dansetrin.

Forestillingen bliver meget energisk og engageret udfoldet i en form for duet hvor de to medvirkende på skift med krop og tale tolker Rasmussens rim og tilsætter egne formuleringer.

⁷ I sæson 06/07 var *All You Need* en forestilling som Comedievognen havde produceret. I dag er den overtaget af Apollo Teater som udgøres af de to medvirkende i forestillingerne *All You Need* og *Godmorgen Sol*.

Lysten til at kommunikere med publikum er stor. Og den bliver direkte udtrykt i en instruktion og en koreografi som lader mange små scener flette sig sammen til en afsluttende helhed.

Kunnen:

Med hensyn til instruktion og koreografi lykkedes det på flere måder meget fint for forestillingen at omsætte Halfdan Rasmussens legelyst med ordene til et scenisk udtryk. På mesterværksniveau kommer forestillingen dog ikke. Instruktionen og koreografien balancerer mellem en vellykket og en mindre vellykket pol. Mellem på den ene side at have fundet frem til ganske opfindsomme løsninger. Og på den anden side enten at forfalde til for demonstrativt og direkte at udlægge Halfdan Rasmussens poesi, eller også at bevæge sig væk fra det komplekse og fabulerende som denne poesi rummer og lande i udtryk der bliver diffus og udflydende. Udtrykket mister i disse situationer deres inderlighed og fremstår mere som ydre form og løsrevne gebærder, end som spændende kropsliggørelser og 'teaterselvstændige' tolkninger af forlægget.

De medvirkende evner udmærket deres gebet. Et skuespil af en bevidst klovne-grovkornet slags og en danse måde som trækker på den ny dans legende trin og jordbundne attituder. Scenografisk fungerer den valgte enkelhed fint med små podier i baggrunden og udspændte snore i siderne til de rekvisitter spillerne bruger undervejs. Dog virker det som om forestillingen undervejs løber tør for sceniske løsninger og derfor tyr til at plukke sedler med rim ned fra tørresnoren.

Skullen:

Godmorgen Sol vil givetvis på mange måder tale til og fungere øjenåbnende for børnepublikummet ved i så legende og humoristisk en tone at vise glæden ved at fabulere og lege. Det er en forestilling som i mange momenter kommunikerer fint med publikum. Ved at have de to gennemgående figurer, som flirter med hinanden og tilslut forenes på paradoksal og løjerlig vis, tilbyder forestillingen børnepublikummet to figurer: en sjov figur og en sød figur, hvis måde at lege på børn kan identificere sig med. Samtidig gennemspiller forestillingen også lidt for mange scenerier. Fokus har en tendens til noget diffust at stritte i mange forskellige retninger, hvilket svækker eller gør det tvivlsomt om forestillingen når ud til sit publikum med sine grundlæggende intentioner.

Sammenlignet med teatrets tidligere egenproduktioner for den samme aldersgruppe, placerer *Godmorgen Sol* sig i samme spekter som de mere vellykkede forestillinger.

Unna – Rejsen til Havets Mor, som havde premiere helt tilbage i 2001, er sammenlignet med Halfdan Rasmussen forestillingen en anderledes sammenhængende og dramafyldt fortælling med to moraler som spindes sammen. Moralen om at man godt kan blive til noget selvom man er en lille udkældt pige som Unna. Og moralen om at menneskene skal være gode ved naturen og hinanden, ellers hævner det sig. Der var tale om en fortælling, som baseret på en gammel grønlandsk myte, blev levendegjort på scenen takket være flere ting. For det første, på grund af et manuskript hvor den ene dramatiske situation følger den anden i den fortløbende fortælling om den forældreløse grønlandske fangersamfundspige, som af sin afdøde storfanger og åndemagerfar sendes ned på havets bund for at redde bopladsen fra den sult der hærger fordi havets mor holder havets dyr fanget som straf for at menneskene forurener havet. For det andet, på grund af en vågen og stringent instruktion i en scenografi som med enkle midler omdanner boplads til bjerghuler og havdyb. Og for det tredje, på grund af tre skuespillere som alle, med tydelig artikulation, sikkert kropssprog og stort engagement og sans for pauseringer og dramatiske momenter, formidler forestillingens tekst.

De foregående tre sæsoners forestillinger for de fem til tiårige har vi ikke set hverken live eller på DVD. Men ud fra teatrets programtekster at læse, har de handlet om kønsroller (*Franskbrødsdrengen og Rugbrødspigen*) og skilsmisse set fra børns per-

spektiv (såvel *Langt ude i skoven* som *Mig og Harry*). Forestillingerne er ikke blevet anmeldt i de landdækkende medier, men er i den lokale avis alle blevet rost for at byde på underholdende og tankevækkende teater spillet af skuespillere som ikke taler ned til børnepublikummet og som er gode til at spille børn på scenen.

En klovns ansigt

En klovns ansigt – eller Scaramouche Jones

Fakta

Manuskript: Justin Butcher. Oversættelse: Hans Henrik Clemensen. Instruktion: Solveig Weinkouff. Scenografi: Inger Mikkelsen. Medvirkende: Hans Henrik Clemensen. Aldersgruppe: fra 14 år. Varighed: ca. 75 min. Premiere: 19. februar 2010. Set: 24. februar 2010.

En klovns ansigt. På billedet: Hans Henrik Clemensen.
Fotograf: Ingrid Riis Hovgaard.

En klovns ansigt – eller Scaramouche Jones er som nævnt, ligesom *Godmorgen Sol*, en forestilling som kom på repertoire 'udefra' i en situation hvor teatret ikke kendte til deres økonomiske fremtid og derfor ikke selv havde fastlagt et repertoire.

Ledelsen faldt for ideen og for manuskriptet, og Hans Henrik Clemensen var heller ikke en ukendt aktør på teatret. Han havde tidligere både instrueret og spillet med i forestillinger produceret af Teatret Masken. Med Solveig Weinkouff som iscenesætter, Inger Mikkelsen på scenografien og Niels Kragh på teknikken, bestod holdet således af såvel husets egne folk som folk der tidligere havde været med til at skabe forestillinger på teatret.

En klovns ansigt spiller stationært på Teatret Masken og den udbydes til turne i en måneds tid i såvel foråret som efteråret 2010.

Forestillingen er blevet flittigt omtalt og anmeldt i både de skrevne og de elektroniske medier. I såvel den lokale som den landsdækkende presse. Og den er alle steder blev mødt med begejstring.

I Lolland Falster Folketidende roser K.E. Watz forestillingen (som han giver 4 af 6 mulige stjerner) for at komme "tæt på den europæiske histories smertepunkter" og Hans Henrik Clemensen for, som forestillingens hovedperson, at fortælle om "...fortidens skygger samt om de masker, livet gav ham". Anmelderen har dog også et forbehold som angår skuespillerens artikulation "ind imellem er fremstillingen præget af mumlerier, der selvsagt ikke er videre befordrende for en teaterperformance". Men disse ophæves umiddelbart efter med ordene: "Men ud over rampen kommer den bevægende historie om drengen med det opsigtsvækkende hvide ansigt.."

På www.boerneteateravisen.dk kalder Anne Middelboe Christensen *En klovns ansigt* (som får 5 stjerner ud af 6 mulige) for "en sjældent bevægende monolog". En forestilling, hvor Hans Henrik Clemensen som "en hulens dygtig skuespiller" med en stemme der "er blød og støvet på samme tid" og med sit "sorgfulde blik virkelig formår at

gøre sin menneskeskildring almengyldig". Som forbehold fremholder hun en scenografi "som opdeler rummet så bombastisk, at det bremser en levende scenegang", en forudsigelig lyssætning og en musikside som er "påklisset".

Villen:

En klovns ansigt er en forestilling som vidner om et stort engagement og en udpræget vilje til at ville skabe teater der griber sit publikum med en fortælling som med dimensioner og vingefang fortæller en lille konkret og barsk historie som breder sig ud og bliver til en stor og almengyldig historie om det at være menneske. KD: hvad betyder det her at teksten er markeret med gult? En historie som i sin kombination af 'smil gennem tårer' eller 'humor som siver ud gennem smertens sprækker' insisterer på ikke at forsimpler, men derimod åbne op for en nuanceret refleksion.

En klovns ansigt vil – via klovnen med de mange hvide ansigter eller masker – fortælle at livet er smertefuldt, og at det samtidig er muligt at overleve og komme hel gennem det hvis man formår at bevare respekt, værdighed og holder troen på livet og kærligheden intakt. Forestillingen bliver spillet med et engagement som, fordi det virker så ambitiøst og viljestærkt funderet, suger publikum til sig med udsagnet om at her er en historie som er alt andet end ligegyldig.

Kunnen:

Det kunstneriske niveau er målt på skuespillersiden uomtvisteligt meget højt. Ikke alene på det rent håndværksmæssige plan, men også hvad angår professionalitet, karisma og personligt præg. Teksten er også dramaturgisk set dygtigt gennemarbejdet. Den er klar i sin fortælling. Og den udmærker sig med en udsøgt sans for poetisk ordvalg og flair for sprogets rytme og melodi. Instruktøren har dygtigt haft blik for tekstens lag og nuancer.

Der hvor forestillingen halter og savner evne til overraskelse og personligt præg, er på det scenografiske plan hvor forudsigeligheden råder i en rumopbygning som, snarere end at åbne, lukker af for overraskelser og spændstighed i arrangementerne. Samt på de lys og lydige niveauer hvor opsætningen virker enten for ligefrem eller for uambitiøs i sine valg.

Skullen:

En klovns ansigt engagerer uundgåeligt både unge og voksne. For at forstå og blive grebet af forestillingen, skal det unge publikum nok lige finde ind til forestillingens poetiske monologiske form. Og ind til den måde hvorpå fortællingen åbner sig op fra det nære fokus og efterhånden inkluderer 'hele' menneskehedens grusomheder i et 100-årigt langt spænd.

Med *En klovns ansigt* viser Teatret Masken hvad godt ungdoms- og voksenteater kan vinde ved at fortælle en rå, nuanceret og overraskelsesfyldt historie. Forestillingen lever glimrende op til det kontraktlige krav om at Teatret Masken skal producere teater af høj kunstnerisk kvalitet.

En klovns ansigt er på nogle måder en fin videreudvikling af den indholdsmæssige kompleksitet og den iscenesættelsesmæssige stramhed der lå i teatrets opsætning af Marie Grubbe forestillingen *Marie*, som havde premiere i foråret 2006. Også denne forestilling var en intens og lidenskabelig lille forestilling om kærlighed, eller rettere om hvordan kærligheden bliver bragt ud af kurs når den støder sammen med rigide samfundsnormer, en verdensfjern forfatter med skriveblokeringer, og fædre der lader hånt om deres døtres følelser.

Sammenlignet med den foregående sæsons forestilling *En farlig mand*, som havde tekst af Erling Jepsen, er *En klovns ansigt* væsentlig mere vellykket. *En farlig mand* overbeviste fx ikke på tekstsiden, hvor replikkerne virkede noget stive. Instruktøren formåede heller ikke at iscenesætte de to skuespillere så man for alvor troede på det der

er på spil mellem den unge mand (som er spærret inde på den lukkede institution for brandstiftelse) og den unge institutionsansatte (som ikke evner at fastholde sit professionelle forhold til manden, men begynder at flirte og agere mor overfor ham). Tilsammen kom forestillingen til at savne dimensioner og de lag af flertydighed som ville have gjort oplevelsen vedkommende og reelt sårbarhedsfyldt og farlig.

Analyse af det samlede repertoire

Teater Maskens repertoire er bredt sammensat med hensyn til genre, stil og kompleksitetsgrad. Repertoiret af egenproduktioner og gæstespil rummer alt fra lettilgængelig folkelig optræden til mere avanceret såkaldt 'smal' scenekunst. Den lettilgængelige optræden fylder mest. Og det er udtryk for en helt bevidst strategi fra teatrets side. Teatret vil trække nye publikumsgrupper til de mere folkelige aktiviteter. Og de vil opdrage det mere teatervante publikum til at få lyst til at stifte bekendtskab med forestillinger som er af en anden slags end dem de kender i forvejen.

Villen:

Teatret Masken vil have både bredde og kvalitet i repertoiret, og det vil dække alle aldersgrupper fra fem år og opefter. Det vil primært være et teater som er lokalt forankret. Teatret vil spille børneteater stationært fordi det derved kan udnytte det stationære spillerums muligheder for at udfolde hele teatermaskineriet. Og hvad ungdoms- og voksenforestillingerne angår, udtaler ledelsen at de også gerne vil sende mindre forestillinger på turné, egenproduktioner eller gæstespil, såfremt der kan skabes mulighed for det.

Kunnen:

Teatret Masken er gode til at sætte nye unge dramatikere til at skrive for sig. Teatret lader kunstneriske kræfter gå igen i flere produktioner. Såvel de to fra ledelsen som folk udefra. Og især instruktører, men også flere skuespillere går igen i årenes løb.

Ledelsen evner at sammensætte produktionshold hvor man både kan bygge videre på hidtidige erfaringer og få nye indspil på banen. Teatrets ledelsesteam prioriterer m.a.o. både forandring og kontinuitet. De gæstespilspillende kunstnere er også i de fleste tilfælde karakteriseret ved stor professionalitet. I indeværende sæson kan nævnes kunstneriske kapaciteter som Hans Rønne (med forestillingerne *August* og *Fars dreng*), kunstnerne bag de nævnte forestillinger *Kunst* (Svalegangen, Soveig Weinkouff) og *Creature* (Kristian Ingimarsson) samt holdene bag ungdomsforestillinger som *Ene men stærk*, *Gud'me* og *Gidsel* af henholdsvis Pollner Teaterproduktion, BaggårdTeatret og Holbæk Teater.

Skullen:

Teatret Masken har indtil nu valgt et meget bredt repertoire. Et repertoire hvor teatret satser på at publikum – ved at komme til de mere folkelige sekundære arrangementer og til de tilsvarende lettere tilgængelige julecabaretter – får øje på og køber billet til teatrets primærproduktioner og gæstespillende forestillinger.

I aftaleperioden har forestillingerne for børnegruppen på de fem til tiårige, at vurdere ud fra pressens anmeldelser, ikke markeret sig med et bemærkelsesværdigt højt niveau. En særstatus har *Godmorgen Sol* som har været på kort visit på teatret og nu igen er tilbage at turnere i Apollo Teaters regi.

Voksenforestillingerne der også inkluderer unge fra 14 år og opefter ligger generelt set på et kunstnerisk set højere niveau. Det er også i forhold til de unge, som en særlig målgruppe, at teatret fortæller at de fremover vil lægge en del kræfter, uden at de dog vil slække på de kunstneriske ambitioner i forhold til børneteaterforestillingerne.

Markedsføring og kommunikation

Teatret har i en årrække kommunikeret til publikum gennem traditionelt salgsmateriale såsom husstandsomdelt sæsonbrochure, hjemmeside og dagbladsannoncer. Vi ser en nødvendighed i at Teatret Masken tager nye kommunikationsformer i brug. Teatret har allerede taget fat i direkte kommunikation via nyhedsbreve og en facebookgruppe og har i forbindelse med den seneste produktion opnået en flot mediebevågenhed i såvel radio som den skrivende presse. For at fastholde og styrke denne udvikling, er det vigtigt at der afsættes ressourcer til kommunikationsarbejdet og derigennem udarbejde en struktureret kommunikationsstrategi hvori der indtænkes de omkringliggende købstæder og et fokus på ungdomspublikummet for at sikre et nyt og et kommende kernepublikum til teatret. Teatret Masken bør tænke dette arbejde som et omdrejningspunkt i styrkelsen af sin profil. Teatret kan med fordel skabe en linie fra deres kunstneriske profil til deres PR-profil, for på sigt at skabe en genkendelighed hos kommunens borgere i alle teatrets aktiviteter og berøringsflader. Elementerne plakat, brochure og hjemmeside virker hver for sig, men uden at forholde sig til hinanden indbyrdes gennem et fælles udtryk eller under samme overskrift. Med den brede aktivitetspalet fra musik, litteratur arbejdende værksteder til teater og med placeringen i *Kulturforsyningen*, ser vi arbejdet med en stærk visuel kommunikationsprofil som et vigtigt redskab for Teatret Masken.

Bestyrelse, økonomi og regnskab

Teatret Masken har ingen bestyrelse, men overvejer at nedsætte et råd, som organisatorisk set ikke har nogen magt. Et råd som har til formål at sikre en dialog med kommune, erhvervsliv og det øvrige kulturliv i Guldborgsund. Det virker som en god ide fordi både kommune og teater efterlyser denne dialog. En egentlig bestyrelse kunne være et alternativ, da dette vil være med til at sprede ejerskabet af teatret ud til en bredere kreds og forpligte teatrets ledelse i en anden grad end den nuværende struktur.

Som led i denne evaluering har vi gennemgået de seneste to årsrapporter. Disse opfylder de formelle krav til regnskabsaflæggelse og har for det sidste års vedkommende tillige en gennemsigtighed i forhold til forventninger og det faktisk realiserede, da denne årsrapport indeholder årets budget.

Resultatopgørelse og balance med tilhørende noter har en høj grad af specificering til synliggørelse af årets dispositioner. Det kan konstateres at der i perioden over de to sæsoner er en fin balance mellem udgifter og indtægter, hvilket tolkes som en høj grad af økonomistyring på trods af de relativt store udsving mellem budget og det faktisk realiserede på enkelte poster i regnskabet. Gennemgangen har ikke foranlediget yderligere spørgsmål. Den negative egenkapital med udgangen af 2008-2009 må tages som et udtryk for periodiske udsving af en størrelsesorden der ikke enkeltstående er faretruende. Det foreslås at der sammen med årsrapporten udarbejdes en ledelsesberetning for yderligere at skabe et overblik over årets afvigelser til budgettet og virksomhedens aktiviteter i den pågældende periode. Ledelsesberetningen kunne med fordel også medtage en omverdensanalyse og redegørelse for målsætninger for det fremtidige virke.

Teatret Masken i en kommunal, regional og national kontekst

Det er vigtigt, at teatret tilrettelægger sin virksomhed efter de politiske mål og indsatsområder, som er prioriteret i kommunens kulturpolitik.⁸

Guldborgsund Kommune har udgivet sin Kultur- og fritidspolitik under overskriften *Gang i Guldborgsund* og skriver at både stærk og svag skal have adgang til tilbud og til indholdsrig kultur og fritid der giver livskvalitet, identitet og mening for det enkelte menneske og giver sammenhængskraft for fællesskabet⁹.

Dette hænger fint sammen med teatrets ønske om at producere børneforestillinger der giver publikum tro, håb og kærlighed. Forestillinger som gør opmærksom på at alle valg har konsekvenser for såvel individ som for fællesskabet. Teatrets alsidige aktiviteter understøtter også denne kommunale ambition, bl.a. er teatrets *Julecabaret* med til at tiltrække et meget bredt udsnit af borgerne i Guldborgsund.

Vi vil satse på fyrtårne, der skaber interesse om Guldborgsund Kommune vidt omkring.¹⁰

Vi skal jo have det bedste teater, gerne det bedste i landet.¹¹

På baggrund af kommunens kulturpolitik og vores evalueringssamtale, forstår vi at kommunen ønsker en markant kunstnerisk profil hos Teatret Masken og at kommunen gerne ser Teatret Masken som et fyrtårn såvel lokalt som nationalt. Egnsteaterkonsulenterne ser Teatret Masken som et fyrtårn lokalt set, men finder ikke at teatret markerer sig specielt i et nationalt perspektiv. Teatret viser sit potentiale med deres seneste produktion *En klovns ansigt*, en forestilling der udmærker sig ved på en gang at nå et højt kunstnerisk niveau og på samme tid en national bevågenhed. Det virker som om der på teatret er en lyst til at rykke og til at skabe nyt, gøre ting på nye måder og til at få fat i flere og nye publikumsgrupper. Det gælder både med hensyn til at skabe forandringer på kort og på længere sigt.

Vi er prøvet at starte forfra, der skal ske noget nyt.¹²

Teatret Masken er midt i et nødvendigt generationsskifte. Det er tydeligt at mange beslutninger og rutiner på teatret bærer præg af et mangeårigt samarbejde i den gamle ledelse. Mange beslutninger tages ud fra devisen: Det har vi altid gjort. Med ansættelsen af en ny administrator har ledelsen fået en oplagt mulighed for at bryde med dette mønster og dermed revurdere rutiner og de måder hvorpå der hidtil er taget beslutninger. Teatret Masken har brug for på systematiseret vis at oparbejde procedurer for refleksion og at få formaliseret sine beslutningsprocesser. Den kollektive ledelses beslutninger udenfor referat og egentlig mødestruktur er uigennemsigtigt og indebærer en risiko for at enkeltbeslutninger kommer til stå udenfor og i værste fald modarbejde de mere langsigtede strategier for teatret. Det er vores overbevisning at en mere stringent måde at lede på og mere systematiserede beslutningsprocesser er nødvendige for at Teatret Masken kan blive i stand til at agere som et konkurrencedygtigt teater i det store kulturudbud der eksisterer i 2010. Der er ingen tvivl om at kollektivet har sine styrker, men at dette kræver et meget højt niveau af kommunikation og systematik.

⁸ Kommunens svar på evalueringsspørgsmål.

⁹ *Gang i Guldborgsund*, s. 5.

¹⁰ *Gang i Guldborgsund*, s. 20.

¹¹ Jørgen Lykke Madsen på mødet med kommunen

¹² Hannah Karina Mikkelsen i evalueringssamtalen.

*Man har ansvar hele vejen igennem, ingen kan skubbe den over til de andre, det er der vi har styrken.*¹³

Kollektiv ledelse bygger på at alle er klar over såvel langsigtede som nære mål, at alle bygger på det samme fundament, og ikke mindst at alle er klar over hvor langt man er i processen. Det er vigtigt at beslutninger og erfaringer opsamles i fællesskab. Erfaringsopsamling og evaluering er ikke tilstedeværende i virksomhedskulturen på Teatret Masken. At skabe fora for selvrefleksion virker klart som et udviklingspotentiale for teatret.

Teatret når bredt ud med sine aktiviteter og er aktive i at bygge broer til andre kulturinstitutioner og kulturinitiativer i kommunen.

Det er en styrke for det tværinstitutionelle samarbejde at befinde sig i de nye lokaler i *Kulturforsyningen*. Nærheden til andre kulturaktører giver et godt fundament for dialog og synergieffekt. Teatret Masken har dog med placeringen en opgave i at markere sig i lokalområdet med sine aktiviteter, således at teatrets egenproduktioner adskiller sig fra øvrige teatertilbud i kommunen. Dette arbejde synes nødvendigt både i forbindelse med repertoirevalg og i selve arbejdet med synliggørelse af Teatret Masken.

*Det er nok ikke noget vi har arbejdet så meget med indtil nu, synligheden kommer med Hannah Karina Mikkelsen (red. ny i ledelsen), hun har en helt anden tilgang til at fortælle om os.*¹⁴

Fra kommunalt hold præciserer kulturetchef Jørgen Lykke Madsen og kulturudvalgsformand Poul-Henrik Pedersen at det er nødvendigt for teatret, at det gentænker sig selv i den nye kommunale geografi. Her tænkes specielt på teatrets indsats i de gamle købstæder omkring Nykøbing Falster som alle har deres egne kulturcentre og som efter kommunalreformen er en vigtig del af det nye politiske fundament for teatrets fremtidige egnsteateraftale. Hvordan dette skal udmøntes, er helt klart en af udfordringerne for Teatret Masken. Teatret er i fuld gang med at finde nye tilgange til publikum og har på dette punkt fået nye kompetencer i ansættelsen af Hannah Karina Mikkelsen. Hannah Karina Mikkelsen har fra sit tidligere virke som igangsætter af bl.a. et helt nyt teater i København og egen grafisk virksomhed erfaring med netværksarbejde og synliggørelse.

I et regionalt perspektiv arbejder Teatret Masken dels sammen med Grønnegade Teater og Cantabile 2 om en co-produktion i 2011, hvilket helt klart må tolkes som en styrkelse af det regionale fundament og vil være med til at styrke den teaterfaglige dialog på teatret. Den teaterfaglige dialog forsøges sikret gennem dramaturgiatet, deltagelse i festivaler og med Hannah Karina Mikkelsen, som påtænker at starte på lederuddannelsen på Scenekunstens Udviklingscenter Odsherred Teaterskole. Det er vigtigt at teatrets forestillinger indgår i kollegiale teaterfaglige sammenhænge med jævne mellemrum, dels for at måle egne produktioner med det øvrige teaterfelt – men bestemt også for at skærpe egne instrumenter i en kollegial debat og kritik.

¹³ Nils Kragh i evalueringssamtalen.

¹⁴ Inger Mikkelsen i evalueringssamtalen.

Sammenfattende analyse af Teatret Masken

Teatret Masken som kulturinstitution

Teatret Masken er et professionelt producerende, kulturformidlende og præsenterende teater, som er solidt forankret i lokalmiljøet i kraft af teatrets mangeårige historie i Nykøbing Falster.

Villen:

Teatret Masken vil med sit repertoire dække alle aldre, men ønsker i fremtiden i særlig grad at fokusere på det unge publikum.

Teatret ønsker at producere forestillinger med udgangspunkt i det dramatiske ordteater, gerne med nyfortolkninger af klassiske tekster eller gennem udvikling af ny dansk dramatik.

Med sin brede palet af aktiviteter ønsker teatret at præsentere aktiviteter der rækker ud over hvad der i klassisk forstand kan karakteriseres som scenekunst.

Teatret har en ambition om fremover at co-producere forestillinger med andre teatre.

Teatret ønsker at fastholde den kollektive ledelse på teatret, for at sikre hele ledelsesgruppens ejerskab af beslutninger på teatret. Til understøttelse af dette ønske, ser vi et klart behov for systematisering af beslutningsprocesser og udarbejdelse af refleksionsrum til erfaringsopsamling.

Kunnen:

Teatret Masken har gennem årene trukket stærke kunstneriske kapaciteter til byen. De har medvirket i såvel teatrets egenproduktioner som teatrets gæstespil.

Med den økonomiske virkelighed der eksisterer for et mindre egnteater, er det ofte nødvendigt for det faste personale at udfordre egne kompetencer. For os at se, virker det som om at disse udfordringer enten udebliver eller ikke understøttes af faglig inspiration. Mange arbejdsgange og beslutninger er båret af rutinevalg frem for evnen til at udfordre og nytænke. Vi savner en mere faglig ambitiøs tilgang til såvel egenproduktionerne som til fastlæggelse af gæstespil.

Skullen:

Det kan være svært at aflæse betydningen af Teatret Masken for Guldborgsund og omegn. Der er ingen tvivl om at den alsidige aktivitetspalet, tilstedeværelsen i *Kulturforstyrningen* og de mange lokale berøringsflader har en positiv indflydelse på kulturlivet i Guldborgsund.

Teatret Masken er en institution i byen der lever med den konstante fare for 'at lukke sig om sig selv': Alle ved at teatret er i byen, og hvor det ligger, men kun få kommer i teatret og har kendskab til dets repertoire.

Teatret Masken har brug for og arbejder også pt. meget aktivt, bevidst og målrettet med at komme frem til en ny forståelse af deres nødvendighed.

Der er nogle af deres produktioner der har været spændende og anderledes – men det er ikke nogen der brænder igennem. Der har manglet provokation, spræl – selvom det er gode og smukke forestillinger.¹⁵

¹⁵ Poul-Henrik Pedersen på mødet med kommunen.

Generelt set virker det som om at samarbejdet med Guldborgsund Kommune trænger til ny energi og nye fokusområder for at styrke Teatret Masken som kulturinstitution og sikre en fremadrettet kvalificering af scenekunsten og kulturdebatten i Guldborgsund.

Nationalt set, synes det som om Teatret Masken med mellemrum dukker op med en forestilling der markerer sig i en særlig grad, som f.eks. er tilfældet med teatrets seneste produktion, *En klovnns ansigt*. Men der er langt imellem, og teatret mangler i den grad kollegial og teaterfaglig bevågenhed. Hvilket selvfølgelig skal ses i lyset af det faktum, at meget af teatrets aktivitet foregår lokalt og de vanskeligheder der synes at være for provinsens teatre i at blive anmeldt i den landsdækkende presse.

Opfyldelse af gældende egnsteateraftale

Teatret Masken lever op til den gældende egnsteateraftale med hensyn til antallet af egenproduktioner. I forhold til egne målsætninger for perioden, er det ikke lykkedes at skaffe den nødvendige økonomi til et egnsspil i indeværende aftaleperiode. Ønsket om en co-produktion ser ud til at kunne realiseres i 2011. Teatret gennemfører en gæstespilsrække og yder hjælp til lokale amatørteaterinitiativer. Teatrets lokaler i *Kulturfor- syningen* danner ligeledes rammen om musikalske og litterære caféer.

Teatrets lokale forankring udspringer i og styrkes via de store egnsspil som teatret gennemfører med jævne mellemrum. Det er vigtigt at der altid er en sund balance mellem de mange sekundære aktiviteter og teatrets primære aktiviteter, således at teatrets produktioner altid får det rette fokus. Teatret indgår i mange sammenhænge for at fundere teatret i forhold til lokale kultur- og uddannelsesinstitutioner og yder i begrænset omfang dramapædagogisk og uddannelsesmæssig bistand.

Udfordringer og udviklingspotentialer

- At formulere en klar kunstnerisk profil og efterfølgende producere markante forestillinger med denne profil som overskrift.
- At kommunikere og profilere den kunstneriske profil overfor kommunens borgere med en langsigtet strategi for genkendelighed i alle teatrets kommunikationsformer.
- At nytænke teatret i den nye geografi efter kommunesammenlægningen.
- At formalisere og strukturere beslutningsprocesser og sikre en egentlig erfaringsopsamling.
- At etablere et Teatret Maskens råd eller nedsætte en bestyrelse som ansættende myndighed af teatrets ledelse.
- At teatret finder ud af med hvem, om hvad og hvorfor de gerne vil co-producere med andre teatre, og hvad de enkelte co-produktioner kunstneriske set kan tilføre Masken.
- At teatret sætter ord på og lægger en plan for hvordan de kunstneriske kræfter som er fast på teatret kan blive udfordret.
- At teatret fortsat lægger kræfter i at hyre dygtige kunstnere udefra.
- At teatret får afklaret og prioriteret gennem hvilke typer af sideaktiviteter de vil søge at opdrage og udvide deres publikum. At teatret formulerer hvordan sideaktiviteterne hænger sammen med og understøtter teatrets kunstneriske profil. Og at de lægger en samlet strategi for hvordan sideaktiviteterne bliver implementeret i teatrets samlede arbejde.

- At teatret, i forbindelse med indgåelse af ny egnsteaterkontraktperiode, i dialog med Guldborgsund Kommune får drøftet og formuleret hvilke udviklingsmål der kan understøtte en synliggørelse og udvikling af teatret. Således at Teatret Masken bliver et fyrtårn, der – i samspil med kommunens borgere og de andre institutioner i kommunen – kan være med til at sikre og udvikle en høj kvalitet i kulturudbudet i kommunen.